

CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 1r-937/25
1-25080766-03-1r-08122025
Toma

Judecătoria Edineț, sediul Central
Judecător: Alexandru

DECIZIE În numele Legii

26 martie 2026
Bălți

mun.

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În componența sa:

Președintele ședinței:
Judecătorii:

Ghenadie Liulca
Aurelia Andronache, Victoria

Robu

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul avocatului Rădeanu Gheorghe în interesele inculpatului Tarnopolskyi Pavlo declarat împotriva sentinței Judecătoriai Edineț, sediul Central din 11 noiembrie 2025, pe cauza penală de învinuire a lui:

Tarnopolskyi Pavlo, născut *****, IDNP *****, originar din Ucraina, Vinițk, locuitor al municipiului *****, str. ***** b1.2 ap.38, studii medii speciale, divorțat, persoane la întreținere nu are, neangajat în câmpul muncii, supus militar, anterior nejudecat, cetățean al Ucrainei.

- în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal,-
Cauza a fost examinată în baza art.364¹ Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de judecare al cauzei:

În instanța de fond: 09.06.2025 - 11.11.2025.

În instanța de recurs: 08.12.2025 - 26.03.2026.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

CONSTATĂ :

Prin sentința Judecătorei Edineț, sediul Central din 11 noiembrie 2025, Tarnopolskyi Pavlo a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod penal și în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art. 80¹ alin. (2) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1100 (una mie una sută) unități convenționale, echivalentul sumei de 55000 (cincizeci și cinci mii) lei.

În conformitate cu art. 64 alin. (3¹) Cod penal, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Totodată, prin sentință a fost soluționată soarta copurilor delictelor și mijloacelor materiale de probă.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, instanța de fond a constatat că Tarnopolskyi Pavlo, la data de 17.04.2025, aproximativ pe la ora 14:00, în timp ce se deplasa la volanul mijlocului de transport de model „GreatWall”, cu numerele de înmatriculare *****, pe traseul M-5, km 82, raionul Edineț, pentru conducerea mijlocului de transport cu geamurile umbrite, a fost stopat de către angajatul Serviciului de Patrulare Edineț-Briceni-Ocnița din cadrul Secției Patrulare Nord al Direcției de Patrulare Nord al Inspectoratului National al Serviciului de Patrulare, Grosu Vadim, ce se afla în serviciul de menținerea ordinii publice și asigurarea circulației rutiere cu automobilul de serviciu de model „Dacia Duster”, cu numărul de înmatriculare MAI 9901, împreună cu ofițerul superior Caț Petru.

Acționând cu intenție directă și urmărind scopul coruperii funcționarului public cu statut special care se află în exercițiul funcției și avea ca sarcină prevenirea și contracararea infracțiunilor și contravențiilor, conștientizând caracterul prejudiciat al faptelor sale infracționale, acționând intenționat în scopul determinării agentului de patrulare care are calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 din Codul penal al Republicii Moldova, la neîndeplinirea corespunzătoare a obligațiilor funcționale, realizate prin neatrăgerea sa la răspundere contravențională, conform art. 228 alin. (7) Cod contravențional „Exploatarea vehiculelor cu parbrizul sau cu suprafețele de geam ale portierelor din față umbrite ori pe care sînt amplasate diferite obiecte, care diminuează cîmpul vizual al conducătorului, contrar prevederilor Regulamentului circulației rutiere, a oferit și a dat personal ofițerului de patrulare Grosu Vadim mijloace bănești ce nu i se cuvin în sumă de 400 lei, în două bancnote cu nominalul a câte 200 lei fiecare, cu seria G.0183, ar. 195457 și respectiv seria G.0087, ar. 605858, bani pe care Tarnopolskyi Pavlo i-a pus în compartimentul dintre banchetele din față a automobilului de serviciu a angajaților de poliție, pentru ca

agentul de constatare să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale și anume, să nu acționeze în vederea întocmirii unui proces-verbal contravențional pentru încălcarea comisă, în pofida faptului că a fost avertizată în mod verbal de către ofițerul de patrulare despre răspunderea penală pe care o poartă corupătorul pentru promisiunea, oferirea sau darea unei persoane publice mijloacelor bănești ce nu i se cuvin, ultimul, ignorând total cerințele legale din partea colaboratorilor de poliție de a nu oferi careva recompense ilicite.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, în drept faptele inculpatului Tarnopolskyi Pavlo întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal - *Promisiunea, oferirea sau darea, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar acesteia, se pedepsește cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.*

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță, condamnatul a declarat personal prin înscris autentic că, recunoaște săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea instanței de judecată.

Exercitarea căilor de atac:

Nefiind de acord cu sentința în cauză, avocatul Ghoerghe Rădeanu în interesele inculpatului Tarnopolskyi Pavlo a contestat-o cu recurs, prin care a solicitat casarea sentinței și aplicarea unei pedepse mai blânde, și anume în mărime de 500 unități convenționale.

În motivarea recursului s-a invocat că pedeapsa aplicată inculpatului este prea aspră din motiv că ultimul a recunoscut vina, regretă de cele întâmplate, este refugiat, are la întreținere un copil cu grad de dizabilitate.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 447 alin. (1), (2) Cod procedură penală recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului

declarat de către inculpatul Tarnopolskyi Pavlo, părțile nu au depus referință asupra recursului declarat.

Aprecierea instanței de recurs:

Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal conchide necesitatea respingerii recursului declarat ca fiind nefondat, păstrând fără modificări sentința contestată, din motivele ce succed:

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1⁴) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364¹ alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită. Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 și 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art.449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

În această ordine de idei, Colegiul reține că prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art.364¹ Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin. (3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Respectiv, chestionându-l pe inculpat sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art.364¹ alin. (4) Cod de procedură penală prin încheiere protocolară i-a admis cererea pe motiv că din probele administrate rezultă că faptele sunt stabilite, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, cu expunerea ei detaliată în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și în sentința adoptată.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond inculpatul Tarnopolskyi Pavlo a recunoscut faptele săvârșite, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz.

Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Tarnopolskyi Pavlo în baza dispozițiilor art.325 alin.(1) Cod penal.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate.

Colegiul consideră că instanța de fond a adoptat o sentință legală și întemeiată, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

La fel, Colegiul penal reține că sentința corespunde prevederilor art.384, art. 389, art. 364¹ Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

Potrivit textului recursului înaintat, rezultă că inculpatul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor sale, însă nu este de acord cu sentința contestată în latura pedepsei, considerând că în privința sa urma a fi stabilită pedeapsa amenzii în cuantumul de 500 unități convenționale.

În acest sens, Colegiul penal reține că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de acesta, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea

motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Tarnopolskyi Pavlo conform art.325 alin. (1) Cod penal - *Promisiunea, oferirea sau darea, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar acesteia.*

În continuare, în limitele recursului înaintat, Colegiul penal verificând chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin.(1), (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Conform art. 75 alin. (1), (2) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța

de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. (2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Subsecvent, din dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, pedeapsa penală este echitabilă doar atunci când îndeplinește un dublu scop: pe de o parte, să sancționeze fapta comisă, iar pe de altă parte, să contribuie la reintegrarea socială a condamnatului și la prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni, atât de către acesta, cât și de către alți membri ai societății. Astfel, o pedeapsă disproporționată sau excesivă riscă să provoace efecte contrare, generând sentimente de nedreptate, resentimente și o pierdere a încrederii în sistemul juridic, ceea ce poate submina scopurile fundamentale ale justiției penale.

În acest context, legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili măsura acesteia strict în limitele prevăzute de lege, respectând atât dispozițiile părții generale, cât și ale părții speciale a Codului penal. Mai mult decât atât, individualizarea pedepsei reprezintă un principiu de bază, care presupune adaptarea sancțiunii la circumstanțele concrete ale fiecărui caz, astfel încât măsura aplicată să fie necesară și proporțională cu scopurile legii penale și să răspundă particularităților persoanei condamnate.

Aplicând aceste principii în speța inculpatului, instanța trebuie să asigure că pedeapsa stabilită nu doar reflectă gravitatea faptei – ținând cont de natura și mijloacele comiterii infracțiunii, scopul urmărit, condițiile în care a fost săvârșită și consecințele produse – ci și particularitățile personale ale inculpatului, precum starea psihică, situația socială și familială, istoricul penal și comportamentul anterior și posterior infracțiunii.

În acest mod, cuantumul și regimul pedepsei trebuie să fie astfel calibrate încât să asigure respectarea principiului echității sociale, să faciliteze corectarea și

reabilitarea inculpatei și să descurajeze recidiva, în conformitate cu standardele europene privind drepturile omului. Executarea pedepsei, prin aplicarea unui regim adecvat, trebuie să contribuie la conștientizarea necesității respectării legii penale și la prevenirea săvârșirii unor fapte similare în viitor.

Prin urmare, instanța de judecată are datoria să individualizeze pedeapsa într-un mod echilibrat și rațional, astfel încât să se realizeze în mod efectiv obiectivele justiției penale, menținând totodată respectul pentru demnitatea persoanei și garantând un tratament uman și proporțional în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

În această ordine de idei Colegiul penal constată că la categorie și mărimea pedepsei instanța de fond a ținut cont de faptul că Tarnopolskyi Pavlo și-a recunoscut vina, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, precum și de faptul că în privința sa nu au fost stabilite prezența circumstanțelor atenuante și agravante prevăzute la art. 76, art. 77 Cod penal, și nici acuzatorul de stat la întocmirea rechizitoriului nu a identificat prezența acestora.

Subsecvent, Colegiul penal reține că cauza penală în privința lui Tarnopolskyi Pavlo a fost examinată în procedura simplificată prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală, astfel, speței îi sunt aplicabile dispozițiile art. 80¹ alin. (2) Cod penal, potrivit căruia în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art. 181¹-182, 239-240, 242¹, 242², 256, art. 264 alin. (2), (4), (6), art. 264¹, 324-335¹, 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază *de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime* de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În această ordine de idei, Colegiul penal atestă că sancțiunea art. 325 alin. (1) Cod penal, prevede în calitate de pedeapsă amendă de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar prin aplicarea prevederilor art. 80¹ alin. (2) Cod penal, pedeapsa amenzi urmează a fi stabilită în limitele de la 500 până la 1 125 unități convenționale.

În contextul circumstanțelor relevate supra, Colegiul concluzionează că la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea incriminată – art.325 alin.(1) Cod penal, în coroborare cu art. 80¹ alin. (2) Cod penal, ținându-se cont de criteriile speciale de individualizare a pedepsei ce se referă la personalitatea inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest condiții, Colegiul penal atestă lipsa circumstanțelor sau temeiurilor legale care ar justifica reducerea cuantumului pedepsei, iar intervenția nemotivată a instanței de recurs asupra pedepselor stabilite în limitele legale, ar contravine principiului individualizării pedepsei și ar diminua caracterul preventiv și educativ al infractorilor.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia privind respingerea recursului inculpatului Tarnopolskyi Pavlo declarat împotriva sentinței Judecătoriei Judecătoriei Edineț, sediul Central din 11 noiembrie 2025, ca fiind nefondat, menținând sentința atacată fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.449 alin.(1) pct. (1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Recursul avocatului Rădeanu Gheorghe în interesele inculpatului Tarnopolskyi Pavlo declarat împotriva sentinței Judecătoriei Edineț, sediul Central din 11 noiembrie 2025, prin care Tarnopolskyi Pavlo a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, se respinge ca nefondat, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului:

Judecător:

Judecător: